

Lepše in dostojnejša bi se gotovo obhajala 60 letnica cesarjevega vladanja, ako bi počivalo vse orožje, ko pa, ako bi toliko in toliko vojakov — trpinov se v največji vročini klatilo in mučilo za en prazen nič. Imenovani letniki bi se gotovo z največjo hvaležnostjo in spoštovanjem spominjali na leto 1908 v katerem je naš sivolasi dobrotljivi cesar obhajal tako redki jubilej in se pri tej priložnosti blagohotno spomnil tudi tistih ki so mu v njegovi sukni služili zvesto in vdano. Toraj ako Vam je gg. poslanci količkaj mar za vbo go izsesano ljudstvo storite svojo dolžnost, ne pa čakajte samo na vaše dijete, — v parlamentu opustite rajši prepiranje za slovenske poštne pečate ali celo abortne napise. Gotovo se bo Vam vsak rezervist bolj z spoštovanjem uklanjal pri prhodnih volitvah, ako mu bo opuščena orožna vaja, kakor pa če pride kam? in najde namesto „hier“ — „tukaj“. V imenu več rezervistov!

Sv. Štefan pri Zusmu. Cenjeni urednik „Štajerca“, poiščite še mali prostorček, da naznanim čitateljem nekaj od naše nekdanje mirne štajerske fare! Naš cekmešter nas je zbudil in spravil na noge. Kadar se vrača domu, med potjo napada in pečuje ljudi da je groza. Vsakdo naj pometa pred svojim pragom; tudi naš farni cekmešter naj vzame metljo in naj pometa pred svojim pragom! Od same ljubezni do blaznjega so ga bili farani izvolili za farnega cekmeštra! Kadar je treba kaj urediti pri cerkvi, pa gre raje v krčmo in pije tam celi dan in se potem huduje nad ljudmi. Škoda za našo nekdanjo mirno štajersko faro, da ima takega farnega cekmeštra! Oh dragi „Štajerc“, zakaj vera peša? Ta možakar se jezi noč in dan nad ljudem, ker misli da bojo ljudje kar tako svoje premoženje njemu pustili, ker bi rad on vse v svoj žakelj atlačil. Ali veste, da je Kristus rekel: ne iščite si zakladov, ki jih žre rja in molji?... Ne derite ubogih ljudi do golih kosti! S strupenimi napadi se hujska in hujska. Enkrat se zna enemu teh hujskačev še kaj pripetiti, na kar bode pomnil. Ti cekmešter, mi te pa vprašamo, ali je lepo in možgato, ako se pošteno rodbino tako grdo blati? Ali se ne sramuješ, da se hujska in obrekne poštene ljudi? Ali misliš s tem pridobiti si čast in pohvalo? Bš moral enkrat odgovornost pred večnim sodnikom dati. Takrat si bodeš trkal na prsa: „Mea culpa, mea maxima culpa“. Ako se ne poboljšaš, skritičil te bode „Štajerc“ še vse drugače! Za danes dovolj, prihodnjič več! Vohaj za njm.

Sv. Barbara. Ljubi mi „Štajerc“! Vselej smo te veselili, le Bk tu pri Sr. Barbari se jezi na tebe. Pa zakaj? Veš zdaj letajo okoli farovski podrepani in Rabuzovi prijatelji in lovijo neumneže v neko zvezo, najbolj si pete brusijo humski cerkmošter, ki že 3 leta sv. Ano popravlja, ker ga misli mladi tja poslati v penzijo v tist podrti grad. Klerikalni Pajer pa Kos, ki še k spovedi ne gresta, vendar želita priti k farovski skledi; večkrat jih tudi vidimo s kakimi listeki za cerkveni konkurenčni odbor okoli letali, pa to ne bo šlo tako na komando ko pri volitvi cerkv. ključarjev. Brka ne bomo poslušali, ampak naše napredue „Štajerčeve“ pristase. Ljubi „Štajerc“, povsod si imel že shode, radi bi te tudi mi poslušali, ker ne maramo lažikmeške zveze. Prihodnjič kaj več.

Rogaška Slatina. Veseli mesec maj razlil je zopet vso čarobno lepoto na naše kopališče. Pa ne le narava sama skibi za napredek v lepoti, ampak v zadnjih letih rasejo lepe hiše kakor gobe po dežu. Razna cesarskega kopališča, katero je z največjim komfortom obdano, so omeniti hotel nadvojvoda Ivan, krasna cerkva na prijaznem griču v parku, novo skladišče za vodo itd. Jako solidna in okusna stavba je „Grazerheim“, kateri dela našemu domačinu g. Jug. Miglitsch vso čast. Tudi te dni je gospod Miglitsch izgotovil lepo dvonastropno hišo „K. k. M. i. h. kurhaus“ v katero pride baje koncem meseca junija g. nadvojvoda Friederik zadnji kamen slovesno vzdati. Tudi ta stavba je glasno doneči dokaz zmarnosti in solidnosti domače stavbene trdke Miglitsch. Znano je da je gospod Miglitsch prevzel tudi stavbo kmetijske šole v St. Jurju ob j. ž. in smo že v naprej prepričani da bodo pred zgotovljeno stavbo te šole tudi isti klobuk potegnili, kateri danes še grajajo. Ker je Miglitsch mož kateri da v prvi vrsti rad

domačinom zaslužek, bodo tudi domači obrtniki in delavci lahko lepe novce zaslužili.

Okoslavci v zgornjoradgorskem okraju. Cenjenim čitateljem „Štajerca“ je gotovo že znano, da je v Okoslavcih za rihtarja gospod Radoslav Nemec, ki je baje mož na pravem mestu če se gre za „blagor občine“ in „slovenskega“ ljudstva. Čisto drugač pa je, če hoče znabit en tak človek imeti kako reč podpisano kteri stanuje v krajih, kjer bivajo Nemci, ker on kot Slovenec nima rad opravlja z Nemci. Takrat se pa naš rihtar zravna na prste, kar naenkrat je za glavo večji obraz pa naredi kakor hudourni oblak, se prime junaško za brke, avest si svoje visoke šarže, in začne na dolgo in široko pripovedovati, da to ne gre in da to je težka reč, kake „pase“ in „reisebewilligunge“ mora eden imeti, ako hoče da se mu pri občini kaj podpiše; to traja precej dolgo, pradžno se enkrat vendar da pregovoriti, da stori kar se zahteva. Nemec, Nemec, škoda da nisi za kakega „grecnfinancerja“ in pa tudi škoda, da ne pelje državna cesta skoz dragotinski vrh, da bi „handverkepurši“ mimo tvoje doma hodili; takrat bi, mislim, samo na cesti stal in delavske bukvice kontroliral... In gisno bi tudi hotel, da bi se „verpflegsstation“ prestavil v dragotinski vrh; to bi pa bilo tvoje veselje, kaj ne?! Ti tako povemo: kar se tiče „Reisebewilligunge“, bo vsak sam znal kaj nam je storiti, če je že par let po svetu in človek pošten, lahko tudi brez kakega posebnega dovoljenja izhaja. Če pa mu kaj pride navkriž, pa sam trpi škodo in odgovornost nosi tudi sam; nemški jezik pa mora govoriti drugače si še kruha ne more kupiti po nekterih krajih. Toraj če bo eden kaj zahteval, kar se lahko stori mu brž podpiši brez obotavljanja in ni treba ljudi mučiti. Takih ljudi pa ni treba slabo soditi, kterih še ne poznaš in ne veš kako se obnašajo. Pa na svidenje, rihtar! Okoslavčan.

Borovlje na Koroškem. Nekaj časa sam prihaja k nam nov list, ki se imenuje „Korošec“, ljudje mu pa pravijo „Korošelj“, ali pa kratko „Krošelj“. Ni je take breznačajne cunje, kakor je ta na Kranjskem natanjen papir, po cellem Koroškem. Zato se pa tudi izdajatelji tega žalostnega pisarenja ne upajo na dan in se imenujejo v svojej skrivnosti samo neki „konzorcij“. Slavnatega urednika Mikusa nihče ne pozna, kdo in kaj da je. Saj znani „Mr“ trdo in robato piše, tako malopriden kakor je „Košelj“ pa vendar ni. (Mislimo, da sta si obadva lista v breznačajnosti ednaka; op. stavca.) „Korošelj“ hoče biti „narodni slovenski“ kakor iskra ali pa ogenj in pljuje na Nemce; na drugi strani pa prinese članek od nekega nam dobro znanega človeka, ki je delal v Suhl na Nemškem (Tübingen) in kateri opiše, kako da je tam. Glej ga šmentja! Danes zmira čez Nemce, jutri nam pa kaže jih v izgled. To so „narodnjaki“! Čudno nam se pa zdi, da ta listič „Korošelj“ s številko za številko ob enem velepospotovanega g. župana Jos. Ogris-a ščiplje in obira. Gosp. Ogris če časa nima, se s takimi rečmi zabavljati, kakor jih spravljajo ti za zgoraj omenjeno cunjo skriti gade na dan; on še prav za prav z „slovenskimi narodnjaki“ opraviči nima, z njimi še v dotiko ne pride, on jih pusti pri miru! Zakaj ga sekunajo? Zato ker so mu nevošljivi! Gospod Ogris gospodari z svojo tovarno vedno bolje, naprednjaki korakoma naprej, to pa tiste ljudje spati ne pusti, kateri gredo z svojo obrtnijo „naprej“. V Borovljah je vse naprednjaško! To je fletno, da se rakovi podrepani „Korošeln“ ne upajo z barvo na dan! Hail!

Abtei pri Galiciji na Koroškem. (Preprečena birma. Velikonočni ponedeljek je bila napoveda pri nas birma, cerkev se je primerno okrnčala in vse je bilo pripravljeno za prihod g. knezoškofa. Slučajno pa je prišla ta dan nevihta in padel je visoki sneg. Vkljub temu so dohajali ljudje od hribov in dolin v celi okolici, celo iz Cela in Eonaha so prišli. Veliko jih je bilo, ki niso valed visokega snega v gorovju drugače naprej mogli, da so vole pred voz napregli ali pa so birmance v košu na hrbtu nesli. Pa čakali to zamanj, iz Celovca ni bilo nikogar, vkljub temu, da vodi široka cesta v planjavi od Celovca pa do naše cerkve. Velečastiti gospodje imajo tudi močne konje in lepo zaprte vozove

pa bi se jim tudi rado par konj nasproti slalo. Zamanj so hrepneli otroci v svojih lepših oblekah celi dan v mrazu in lakoti na sv. birmi. Misli so, da pride sv. Duh vključno snego iz neba, ali končno so morali brez uspeha po težavni poti zopet nazaj. Otroci so jokali. Odrašeni pa so mrmrali in rekli, da je občan volitev vse drugače. Takrat letajo žegnani gospodje in njih prijatelji tudi v najslabšem meniu po gorah in kmetije se jih komaj obnijo. Po volitvi pa se celo nepovedano birma zamudi. „Pustite male te meni“, „je rekel Kristus. Celovski duhovni pa pravijo: „Pustite volce k meni!“ Kolikokrat je vpil orglar Gafenauer, da je vera v nevarnosti. Ali ko je bil izvoljen, je bila vera že v varnosti. Zdaj mislijo farji, da smejo vse z nami delati. Revni pri temu je naš župnik, proti kateremu se tudi nevolja obrača. Ali imel je velike izdatke. Ali jih naj ima prihodnjič zopet? Celovski črnh bodo sveda rekli, da naj jih pridobi z vsaj štolnino. Ali naš župnik tega ne bode zahteval. Kajti potem bi morali mi kmetije plačevati in tega nas Bog obvari!

St. Vid pod Juno. Dragi mi „Štajerc“! Prosim, ali mi daš malo prostora v Trojem listu za našega prvaškega črnosukneža? Ta moj namreč je postal zdaj celo „občinski tajnik“. Mi napredni kmeti mislimo, da se bo slabo dalo opraviti če bo kaki naših kmetov kaj potreboval. E pustimo to, saj ne bo dolgo! Za bati se je takega človeka, namreč po noči. Pravil je namreč da ima dva samokresa kakor tudi puške zmeraj nabasane, pa čeravno tako slabo zadene. Povejmo, kako dobro zna streljati: Najprvo je streljal na eno veriverico pod vajo in ne vem ali je 10 ali 9 krat poknilo predno jo je dobil. Drugo je streljal mačko; pa še tako niso pozabili ljudi bralci, da jo je moral 5 krat pokniti in še potem ni hotela bti „hun“ (du Luder du)! In nasledne je streljal Wilteschnikovga psa. Tega je malo boljše zadel kakor prve droje, pa vendar je sedaj skoro dober. Sve ker je kar z revolverjem pri roki, se nobeden ne upa mimo faroča. Če se malo spotakneš že nemir delaš. Bilo je na putni večer, ko so šli vaški fanti malo v njeno iz gostilne domov, in ker je bila pot ozka da so morali iti eden za drugim, so morali glasneje govoriti kakor s cer. Eden fantov je nesel doma harmoniko in ko pride do faroča, ker je pa pot bila čisto ledena mu noge izpoštrnejo in je padel z harmoniko vred na tla. Ko je fant vstal je tako vzlignil harmoniko, da so se čuli nekateri glasovi iz nje. Nato Svaton sere kar naznanji sodajji in tako ta tla pote zastoj. In to se nam čudno zdi, kako jo on to mogel ališati, ker je sam se le ob pol 1 uri prišel domov, in sveda z spremstvom enega močnega fanta, drugače bi obležal in zmrazil, ker je bil pijan kakor kanon. Tako se godi, ljubi „Štajerc“, v St. Vidu pod Juno.

Gosenice

uničijo zopet grozno naše sadovnjake. Opazarjamo, da naj ima ljudstvo posebno skrb, da se te gosenice uničijo, ker škoda, ki jo povzroči ta požrešna mrčes je prevelika; posebno letos, je treba paziti, ker nam lepi sad kaže. Stariši naj otroke podučijo, da se gosenice uničujejo (najbolje pobirajo in zažigajo). Vzemite štango, ovite jo s kako slamo, namočite malo v petrolej in zažigite gnezda gosenic. Branimo se!

Novice.

Adio, goldinarček! O! nekega starega znanca nam bode treba slovo vzeti. Finančni minister je izdal namreč odredbo, po kateri je od 1. julija 1908 goldinarska denarna veljava odpravljena in se ima torej odselej računati edino s kronami. Torej — adio, goldinarček, adio „forint“, adio „flka“, ali kako se ti že pravi! Odselej ima krona prvo besedo, — mala, avtla krona, ki vlada pravzaprav že 16 let. Ja, ja, ministrske odredbe so papirnate in se razbijejo ob stali ljudske navade. Navada je železna stajca. Še danes računa moja mlekarica toliko in toliko

konj nasprotni v stroju razu in la-
e sv. Duha
moralni bres
Otroci v
rekli, da je
stajo žegun-
najslabejše
jih komu
nepovedam
meni, "je
pravijo: "je
v pil orla
ati. Ali k
arosti Z
ami delati
kateremu
elike izdati
C. slovi
pridobi
ne bode
etije plače

ni "Štajer-
ra v Troje
kneža? T
občinski t
se bo al
ov kaj pot
jo! Za ba
Pravil je
tudi puške
zadene. P
rvo je str
vem ali j
dobil. D
so pozabili
pokniti in
uder du
ga psa.
dvoje, pa
je kar s
upa mimo
ir delaš
ki fanti m
je bila p
gm, so
a fantor
aroža, ker
je izpoln
tla. Ko p
o, da so
Svaton
pote zav
on to mo
ri prišel
močnega
ker je bil
bi "Štajer

sadovni
ljudstvo
nice un
ta pož
no letos
bi sad
da, da
pobira
ovite
v peh
Branim

starega m
nčni m
i je od
se niča
tunati e
adijo, j
pravi!
avila
Ja, ja,
elezna
oliko in

koč Ruz in Japonci. Slovenci pa naj bi nakrat kar čez noč slekli slovensko suknjo in pričeli hruške jezikom goniti. Oj Bog, zakaj si jim zmešal jezike?!

Celo v Nemčiji nimamo miru. Kakor znano, ima "Štajerc" tudi na Nemškem (posebevo v Westfalnu) mnogo naročnikov. Ali tudi tam ga zalezujejo politiknuči farji na isti nesramni način, kakor pri nas v domovini. To priča sledeče pismo, ki nam ga je poslal pošteni rudar: "Merbeck, 5. maja 1908. Dragi "Štajerc"! Hočem ti par vrstic napisati in ti naznanjam, da smo tukaj v Moersu imeli zdaj 4 dni slovenskega dušnega pastirja ali (skoro sem se zmotil) to ni bil dušni pastir, temveč politiknuči far v rujavem talarju. Omeniti hočem, kako nas je obiskoval po koloniji, kjer kakšni Slovenci stanuje. Prišel je tudi k meni. Jaz sem ravno pri mizi sedel in sem tvoj list prebiral, ker mi ga je ravno pred pol ure pismonoša prinesel. Precej ga je videl in me je vprašal, kaj tu berem. Jaz sem mu mirno odgovoril, da "Štajerca" in prva beseda je bila: "ta nemški list berete, to je strup za pravega katoličana, ta list je čez vero in duhovnike". Jaz sem mu precej resno odgovoril, da to ni res in mi je rekel: "Vi ne razumete, kaj berete". Jaz sem mu odgovoril, da dobro razumem in tudi nemško hvala Bogu. Vpraša me, koliko časa imam že "Štajerca" in sem mu odgovoril, da 4 leta. Rekel je: "verjemite mi, da bo treba enkrat umreti in odgovor dati". Jaz pa sem odgovoril: "Kar v "Štajercu" pregrešnega berem, zato bom lahko odgovarjal". — Tudi je rekel: "Ta list se vleče za nemščino in slovenščino pa doli tere". Jaz sem mu nato odgovoril: "Vidite, ko bi jaz nemško ne znal, bi že zdavno mogel poginiti tam na Kranjskem in zato: "Hoch die deutsche Sprache!" J. S."

— Tako nam piše rudar. Mi nimamo temu pismu ničesar pristaviti, ker je dal naš prijatelj črnosuknežu pravi odgovor. Ali dokazuje nam ta dogodek, kako grozno se bojijo naši nasprotniki "Štajerčevega" biča celo v tujini!

"Ledeni možje" Pankracij, Servacij in Bonifacij so k sreči za nami. Kakor znano, imajo ti svetniki grdo navado, da prinesejo radi mraz. No, letos so bili boljši nego njih ime. Prinesli so namreč pravo poletno vročino, tako da se debeluharji že pričnajo kopati v prostem. Vinogradi stojijo letos krasno, v kolikor se more doslej reči. Hvala Bogu! Tudi sadje ni slabo v cvetju. Pankra-Serva-Bonifacij, bodite vsako leto tako pridni!

Iz Spodnje-Štajerskega.

Ploj in ceste. Kofrat Ploj se je v državni zbornici oglašal k besedi. Pri tej priložnosti je moral seveda sumničiti napredni okrajni zastop. Dejal je, da nima nič proti temu, da se gradijo nove ceste, ali ne tako, da bi imeli le posamezniki dobiček in ne nepotrebne ceste. Gospod hofrat je lahkomišno to izgovoril, češ zbornica bode mislila, da gradi napredni ptujski okrajni zastop edino nepotrebne ceste. Tako se — sumniči, gospod hofrat! Povejte le eno od na prednjakov zidano cesto, ki bi bila nepotrebna? Ali so velepomembne ceste v fari sv. Urban in drugje nepotrebne? Vprašajte o temu ljudstvo; mislimo, da vam bode krepki odgovor dalo. Ali je morda št. florjanska cesta nepotrebna? Vzemite si, g. hofrat, enkrat toliko časa in ogledite to cesto; zdaj itak že lahko v Jurzovo kočijo do hrvaške meje pridete. Ali je morda krasna cesta čez Okičevo goro nepotrebna? Povprašajte knezoškofa dr. Napotnika, ki je v javnosti z navdušenjem to delo Orniga in naprednega zastopa pohvalil. Kaj pa s cestami pri Ptujski gori in sploh v Halozah? Gospod hofrat, Vi ste le sumničili, brez dokazov in menda tudi brez poznanja razmer. Seveda, Vas je peljal g. Jurza v svoji lepi kočiji le po glavni cesti od farovža do farovža, takrat ko ste še pri črnosuknežih milo za glasove fehtarili. Ali predno izgovorite tako sumničenje, bi se morali prepričati. Nesite torej grešne kosti svojega rojstva enkrat v Haloze, prelezte hribe in doline, povprašajte kmete in vinčarje in dobili boste odgovor: da je napredni okrajni zastop v kratki dobi mnogo, obilo koristnega storil in da Vas tako sumničenje le omeši.

Kloster in politika. Minoritskim gospodom je menda dolgčas, ako se javnost z njimi ne

peča. Drugače bi vendar pomislili na krščansko vlogo, ki jo imajo igrati in bi ne delali takih neumnosti, kakor jih delajo. Opetovano že so prišle razne povesti od dedščin itd. v javnost. Šele zadnjič smo povedali o prijateljski zvezi, ki jo je imel minorit o. Vavpotič z neko staro vdovo in o tisočakah, ki jih je ta pobožni božji bojevnik po ženi pojerbal. Stvar še danes ni pojasnena, čeprav vemo iz zanesljivih virov lepe povestice o zaljubljenih pismih in razveljavljenih testamentih. Bo treba enkrat posvetiti v ta brlog! Še bolj čudno se nam zdi, da postaja minoritski kloster zdaj tudi politična bajta. Vemo sicer, da so se vršili v minoritskem klostru že koncerti, — menda se je tudi plesalo. Ali zdaj so pričeli oo minoriti prirejati v klostru tudi shode. Te dni šele se je vršil v klostru politični sestanek. Ja vraga, ali je to lepo? Ali je kloster krčma, v kateri se zbirajo politiknuči farji? Ali je kloster v ta namen ureden? Pri državnoborskih volitvah smo opazili debele minorite ob polaoči po ptujskih krčmah v družbi soc. dem. delavcev. Zdaj pa si debeluharji raje shode v klostru samem prirejajo. Mi se le čudimo, da imajo moderni "redovniki" take pravice? Manjka le še, da bi imel vsak minorit svojo debelo kuharico v celici.

Kaplan Melhijor Sorko v Cirkovcih je poleg Rabuzeka, Ogrzečka, Vogrina, Kralja e kompania bella eden tistih črnosuknežev, s katerimi si moramo vedno pečati. To nam gotovo ni ljubo, kajti škoda prostora za ljudi, o katerih se je že vsakdo svojo sodbo napravil. Melhijor Sorko je znan kot "konzumar" in še danes mu očitajo zaslepljeni kmetje, da jim je s svojim "konzumom" tisočake iz žepa spravil. Melhijor Sorko je znan kot človek, ki je imel že zaradi svojega kajčega jezička opetovano s sodnijo opraviti. Melhijor Sorko je znan kot človek, kateremu je politično hujskanje več nego svoj posel. Melhijor Sorko pa je tudi znan kot človek ki nima nikdar dosti denarja. In o temu moramo danes govoriti. Poroča se nam namreč iz Cirkovca, da je imel Melhijor Sorko veliko predrznost in je v cerkvi raz prične fehtaril, da naj mu farani njegovo mitnino za stanovanje plačajo. Farani plačujejo svoje davke, svoje štolnine, svoje doneske k zbirci, — zdaj pa naj še privatni "puf", osebne dolgove kaplana Melhijorja plačujejo. In v cerkev, ob božjem obličju, si upa ta človek za to prosjati! Škandal, da imamo na Avstrijskem tako slabe postavbe, da se ne more omadeževanja cerkve preprečiti. Melhijor, sleči črno suknjo in pojdi ceste pometati, da ne bodeš delal veri škodo in duhovniškemu stanu sramoto!

"Konzum" v Leskovcu (Haloze) bode v kratkem ljudem zopet preglavice delal. Kajti pripravlja se konec te žaloigre in — Leskovčani, odpreti bode treba žepe! Po postavi bi morala biti likvidacija v enem letu končana. Likvidacija vodi klerikalni revizor Pelc iz Ljubljane. Mož pa je napravil toliko zmešnjave in dela tako leno, da traja likvidacija že čez 3 leta. S tem je napravil Pelc že na troških najmanj z o p e t 1.000 k r o n š k o d e ! Ni zadosti torej, da morajo kmetje za brezvestnost klerikalnih "konzumarjev" krvave svoje denarje plačevati; — ne, zdaj morajo tisočake plačevati še zaradi nezmožnosti ali lenobi črnih likvidatorjev. Okrožna sodnija je že parkrat odločno zahtevala, da se stvar dokonča, — ali Pelc je spal za pečjo, troški pa so rasli in rasli. Zdaj pa, Leskovčani, pripravite denarje, kajti treba bode plačati. Klerikalci so sicer ujeli na svoje limanice 6 oseb, ki so "dobro stali". Ti bodejo plačevali, da bo joj. Med njimi je tudi fajmošter Kralj. Sicer pa bode moral vsak član "konzuma" izgubiti prvič vplačani delež in plačati drugič še enkrat istovisoko svoto. Leskovčani so imeli zadnja leta vedno točo; zdaj pride še ta klerikalna toča. Torej, vboji, zapeljani kmetje, odprite žepe, pripravite denarje, kajti treba bode plačevati! In v bodoče ne pozabite, da imajo klerikalci k sebi obrnjene roke.

Lažniki! Iz sv. Lenarta na Štajerskem se nam poroča: "V nedeljo, dne 10. maja so obdržali prvaški klerikalci tukaj shod. Namen tej hujskajoči prireditvi je bil protest proti nameravani zgradbi nemške šole v sv. Lenartu. Ta shod je dokazal vske lažnivost in brezvest-

most prvaških črnih. Med drugim je trdil tamonjši prvaško-klerikalni zdravnik dr. Tiplič, da bi povzročilo uresničenje nemške šole velike troške za kmete in da bi se v tej šoli ne podučevalo katoliškega verouka. Tako so govorili i razni drugi govorniki Sveda je vse to ne- sramna laž! Ali ni to sramota, da si upa zdravnik, torej akademično izobraženi človek, kakor je ta dr. Tiplič, z lažmi nestopati in v rog zabite klerikalščine trobiti? Ta dr. Tiplič bi bil danes kozji pastir, ko bi ne znal nemško. Sicer se je pa ta dr. Tiplič tudi st. lenarškim Nemcem sladko prilozoval. Zdaj ga seveda no- keden naprednjak ne bo več pogledal... Iz- javljamo na tem mestu, da so vsi oni, ki so trdili, da bo moral kmet plačevati nemško šolo in da se v nje ne bo podučevalo kato- liškega verouka, — navadni podli in nič vredni lazniki. Tožite nas, gospodje, pred sodnijo vam dokažemo vašo nesramno laž- nivo! — Nemško šolo namerava namreč nemško šolsko društvo graditi in bi torej ljudstvo niti oinarja zanjo ne plačalo. Samo ob sebi umevno je, da bi se i v tej šoli katoliški verouk podu- čeval. Kmetje so sami za nemško šolo, ker ho- čejo svoji deci boljše bodočnost pridobiti. Zakaj bi bilo za kmeta slabo, kar je za gospoda dobro? Torej, vi lažniki, tožite in dokažite svojo ne- sramno laž! Fej vam bodi!

Proti škodljivemu mrtesju. Občinski uradi so dobili od okrajnega odbora sledeči razglas: V smislu deželnega zakona 10. decembra 1868 br. 5 so občine dolžne, za varstvo polja in sad- nega drevja pred škodljivimi merčesi skrbeti. Občina se opozori na sledeče določbe: Biž, ko se kebrji v kaki občini prikažejo, se morajo ves čas, posebno pa zjutraj z germovja in drevja ste- pati, pobirati in pobiti. Pokončani kebrji se mo- rajo na primernem kraju pokopati ali med gozj zmešati. Na polji mora vsaki posestnik za plu- gom z motiko ali lopato črve in kebre pobirati in pomoriti dati. Drevje in germovje otesavati, kakor tudi kebre in metulje pobirati, jajce me- tuljev in gosenice, potem repno gosenico i. t. d. mora pobirati in pomoriti vsak posestnik, na- jemnik in vžitkar na svojem lastnem oziroma najetem ali rabljenem kosu zemlje. Občinsko predstojništvo sme pa za pobiranje in pokon- čanje kebrov darila dati, ki se iz občinske bla- gojnice izplačujejo. Vsak posestnik, najemnik ali vžitkar je dolžen vsako leto v spomladi in je- seni svoja sadna drevesa gosenic in njenih za- rodov očistiti in pri svojem drevju vse to pra- vročasno opraviti. Tisto dolžnost ima tudi občina zastran drevja, germovja in polj, ki so na ob- činskih in od občine obdelovanih zemljiščih ali na strani javnih potov. Občinski predstojnik naj da dan, ko se ima delo začeti od oseb oznaniti, da se ne more nihče izgovarjati, da mu ni bila znana postava. Občinski predstojnik naj čuva, da se to vse izvrši in ker čuvajev za polje ni, naj se za potrebni čas postavi. Posestniki, najem- niki i. t. d., kateri so nemarni ali protivni, naj se po določbah tega zakona po postavi kaznujejo. Če bi posestniki ne hoteli svojih dolžnostij iz- vršiti, sme predstojnik delo dati po plačanih de- lavah opraviti in povrnitev terjati od nemar- nih. Kdor ne more plačati, sme se kaznovati po § 54 obč. reda z zaporom. Globe in stroške, da delo po drugih osebah opravljeno, bo po § 80 obč. reda občinski predstojnik iztirjal. Raz- sodba se mora stranki ali v prepisu izročiti, ali pa pred dvema pričama v občinski pisarni ust- menno naznaniti. V tem slučaju naj priči na za- pisniku potrdite, da se je razsodba naznanila. Pritožba proti razsodbi občinskega predstojnika se mora v obroku 14 dneh, računjeno od tistega dneva, ko se je vročila ali naznanila, ali pismeno ali ustmeno občinskemu predstojniku izročiti, kateri jo ima c. kr. okrajnemu glavarstvu v pre- sojo predložiti. Občinske predstojnike, kateri svoje dolžnosti ne spolnčujejo ali so mlačni, ima okrajni odbor pravico obsoditi v globo od 5 do 10 gold., katere se mora v okrajno blagajnico vplačati. Pritožbe proti taki razsodbi se morajo poslati do deželnega odbora v 14 dneh — ra- čunjeno od dneva, ko se je razsodba vročila, — okrajnemu odboru vložiti. Občinskemu predsto- jništvu se tedaj naroči, da pusti omenjene do- ločbe javno razglasiti in tiste, ki se njim ne podvržejo, kaznovati. Opomni se, da ima c. kr. žandarmerija nalogo, paziti, kako se postavne

določbe izvršujejo. Solskim vodstvom se je naro- čilo plačevati na račun okrajnega zaklada šol- skim otrokom po 4 vin. za vsaki liter mrtvih hroščev.

Posredovalnica za delo in posle. Mestna občina ptujaka je dobila od namestništva kon- cesijo za otvoritev posredovalnice za delo in posle. Ta posredovalnica bo pričela delovati od 20. maja naprej in ima svojo pisarno v novem rotovžu (1. nadstropje, desno). Posredo- vala bo poslom, obrtniškim kakor kmetijskim delavcem službe in preskrbela za obrtniška in kmetijska podjetja delavce ter posle. Pismenim vprašanjem se odgovori le tedaj; ako je prilo- žena pismu 10 vinarška znamka za odgovor (glej tudi inserat v današnji številki!)

Iz Sp. Dupleka nam poroča prijatelj, da ni res da bi občinski predstojnik v spodnem Dupleku seno kradel; res je pa, da je občinski predsto- jnik iz zgorne Dupleka, ki ni Pastir temuž Pezdirc, seno kradel. Radi popravimo to pomoto.

Zlato poroko praznujeta v Rog. Slatini posestnik g. Juri Frisnigg in njegova žena Ma- rija. Čestitamo!

Zaradi tatvine, storjene pri gostilničarju J. Korše v Slov. B. strici so zaprli nekega hlapca. Ukradel je baje 20 K in branilno knjižico.

Zgubil je neki trgovec iz Pobrežja pri Ma- riboru denarnico z 70 K ter raznimi zlatimi predmeti v vrednosti 390 K. Pošteni najditelj dobi pismeno odškodnino.

Pazite na otroke! V Dravi pri Pobrežju je utonil 6 letni sinček Oto posestnika Birscha.

Umrli je dne 13. l. po kratki in mučni bolezni Janez Visenjak, absolvirani kmetijsko- šolec, pri svojih stariših v Žamencih. Bil je kmetijstva lepo izurjen in je za stariše velika izguba, ker bi imel v kratkem posestvo pre- vzeti. Bodi naprednemu mladeniču zemljica lahka. Vrlim starišem pa naše iskreno sožalje!

Obešil se je posestnik Jaka Bukovnik v Jančevem vrhu pri Selnici.

Na smrt obsojena je bila v Gradcu dekla Elizabeta Šuško, ki je umorila svojega 3 let- nega otroka.

O železniški nesreči v Spielfeldu, ki se je zgodila 6. avgusta in pri kateri je bilo več oseb ranjenih, kurjač Cizl pa umrčen, je razpravljala sodnija. Sodišče je obsodilo čuvaja Kienreiba na 2 meseca strogega zopora.

Umrli je župnik Anton Lednik v Ločah pri Konjicah. N. p. v m.!

V čakalnici umrl. V Pragerhofu je umrla neki ženi, ki je potovala iz Amerike na Ogrsko, v železniški čakalnici 1 letna kćerka.

5 vlovov v eni noči se je 6. t. m. v sv. Duhu pri Poličanih zgodilo. Storiča se je pa povsod pravčasno prepolnilo. Orožniki so are- tirali nekega Lacarusa Weber, ki je sumljiv.

Preveč nesreče. Posestnica Ana Marčič v Selah pri Zg. Pulkavi je pred kratkem pogo- rela. Pred par dnevi pa se ji je en vol prenažrl in poginil, zdaj pa tudi že drugi vol. Vboga žena ima res veliko nesreče.

Iz Koroškega.

„Š-Mir“ tožen. Gausna pisava duhovniškega lista „Š-Mir“ pravi zdaj tudi njegove nekdanje prijatelje do ojtrestjih korakov. Poroča se, da je vložil dr. Vilfan iz Radovnice v imenu dr. Oblaka tožbo proti uredniku „Š-Mir“. Vilfan in Oblak gotovo nista to, kar imenujejo naši nasprotniki „nemčur“, — ne, obadva sta zagrižena prvaka in le to napako imata, da ne trobita brezpcgnoju v črni rog. Lu zato ju „Š-Mir“ obrekuje in blati. Zdaj je tožba vložena in upamo, da se „Š-Mi- rovi“ gospodi ne boče zopet odpustilo, kakor se je to že opetovano zgodilo. Smešno pa je, da joka zdaj „Š-Mir“ in vpije: „Dr. Oblak, kakšni slovenski rodoljub pa ste, da nas tožite pred nemškim sodiščem, kjer bomo gotovo obsojeni“. O ti smert ti! Torej „Š-Mir“ zahteva za se pravico, da obrekuje, blati in laže nekaznovano, — drugim ljudem pa odreka pravico, da bi ga tožili. No, takih kalinov, ki bi celo to požrli, pač tudi med prvaki ni dosti...

V št. Jakobu v Rožu — tako se nam po- roča — se je pred kratkem napravilo vrata za vhod škofa. Po noči so neznani zlikovci vrata podrla. Župnik Razun se je hudo razardil in prišel na prižnici razgrajati, da je tega „Štajerc“ kriv. Naprednjakom seveda še nikdar kaj tacega

na misel ni prišlo. Ker „Štajerci“ in župni- ti, že Ražun trdijo, da je tega „Štajerc“ kriv, po- le vprašamo: Ali je „Štajerc“ tudi tega kriv, da so klerikalci kamenje skrci okno metali? Ali je „Štajerc“ kriv, da je Kobentarja lastna go- vna stranka iz prestola vrgla? Ali je „Štajer- tistih „računskih napak“ v občinski blagaj- kriv? ... Ej, župnik Ražun, odgovorite! Mi- mislimo, da so tega „preprovi“ krivi. Mi- pa tudi spominjamo pravih duhovnikov, ki v grobu spijo in ki se niso v politiko vtikali kakor Vi. — Vi politikujoči prvaki odrešeni

Kako klerikalci sejejo. Iz St. Jakoba Rožu se nam poroča: Nek klerikalni kmet- podružnici sv. Urši se šteje za zelo modrega, se hoče vedno in naprednjakov norčevati. Ma- ima že svojih 50 let na hrbtu, pa sam se ne ne zna sejati. Mesto na svojo, sejaj je oves sosedovo polje, kjer je bila že popreje sejana. Zdaj je moža sram in pravi, da je naredil „hec“. To je fletni „hec“, — svoj oves me- proč, drugemu pa pokvari rž. Tako delajo k- rikalci v Rožni dolni.

V zgornjem Dravogradu so pričeli gra- nov vodovod (Wasserleitung), ki boče sta 30.000 kron.

Ponesreči je delavec Franc Lazar iz Vob- rina pri delih v Malnici. D-lal je z dinamito ko se je ta razstrelil in mu „ladštok“ v pr- zasadi da je bil revež takoj mrtve.

Iz zapora ušli so 3 delavci v Zgornji Ba- Orožniki jih iščejo.

Velik požar. V Možici je bila te dni birm- Nastal je pa ogenj v kraju in uničil v kratke- času 10 poslopij.

Po svetu.

Pretožki mrlič. V Horazdonici je umrla nek- Katarina Schwarzkopf, ki je tehtala dva cent- Mrliča niso upali dati na mrliški voz. Prepelj- so ga na navadnem vozu na pokopališče.

Velik vihar je divjal v južnem delu Woc- warda in usmrtil več oseb ter napravil mnog- škodo.

Grozni samomor. V Roveretu je položil letni Mazzu ana glavo na skalno razpoko; pa- skalo pa je položil dinamitno patrono in jo zgal. Srel je starca grozno razmesaril.

Veliki potres. Tekom 8 dneh so uničili tri- potresi deželo Snalov v Mehiki. V mestu Di- nas je od 1800 hiš tretji del razrušen, v- ladij pa se je potopilo.

Boj med kmeti in karabinlerji se je v- v Retegnu pri Milanu. Trije kmetje so bili- ustreljeni.

Kmetje štrajkajo! V Coralu pri Bari štraj- 10.000 kmetov.

Skoraj 5 milijonov brezposelnih delav- je zdaj v združenih državah Amerike. Revš- je velikanska.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Nabirajte jubilejne marke!

Kakor znano so izdane v proslavo cesar- vega jubileja posebne poštne marke. Prosimo, da nam pošljejo naši somišljeniki- rabljene te poštne znamke. Za veliko šte- teh znamk dobimo gotovo svoto denarja, ki- boče porabila v napredne šolske a- m e n e. Nabirajte torej jubilejske marke in- šljite jih uredništvu „Štajerca“.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Gospodarske.

Vinogradniki pozor! Kmetijska podruž- na Satini je lanske leto takoj po toči nap- pravila poskuse z čilekim solitrom na trgu- se hotela prepričati v koliki meri to veliko- poročano sredstvo bujno rast trsa pospešuje- svrhu je med drugimi tudi ud km. podr. And- Dr fenig en nasad z 1500 trsov pognojil z- skem solitrom. Potrosil je takoj po prvi- eno ped pred vsak trs eno žlico tega gnojila- 14 dni pozneje še eno. Po toči poškodov- mladice so se takoj pomladile, in vkljub tr- toče se je les do jeseni prav lepo razvil. Ako- čileki soliter rabi je valed izvanredno bujne- in takojšnega upliva to le pomniti. 1. se- čileki soliter od začetka maja do 15. junija